

عنوان مقاله:

دوسوگرایی عاطفی سودابه در داستان سیاوش شاهنامه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ایرانی، دوره 12، شماره 24 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

منیژه پورنعمت رودسری - استادیار دانشگاه خلیج فارس بوشهر

خلاصه مقاله:

دوسوگرایی یا آمبلی والانس، داشتن همزمان احساسات متضاد یا مختلط در مورد یک شخص، شیء یا موقعیت است. در کاربرد امروز دوسوگرایی بیشتر به معنی دوسوگرایی عاطفی مورد استفاده قرار می گیرد. گاه هر دو تمایل؛ یعنی، عشق و غضب نسبت به یک شخص واحد وجود دارد و انسان خود را در مقابل احساسی مرکب از دو تمایل متناقض می بیند. در این مقاله اعمال سودابه در داستان سیاوش بررسی می شود که آیا از دیدگاه روان شناختی می توان رفتاری دو سویه را در او یافت و انگیزه ها و عوامل روانی او را در این کنش ها نشان داد؟ عملکرد سودابه نشان از عشقی کامل ندارد که در آن هر سه بعد عشق؛ یعنی تمایل، هوس و تعهد نقش آفرین باشد؛ بلکه ترس از رسوایی و عقده حقارت، سبب دوسوگرایی عاطفی سودابه می شود که در نهایت عشق او به غضب بدل می شود و موجب عمل فریب، انتقام و آزار رساندن به سیاوش می گردد.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، داستان سودابه، دوسوگرایی، روان شناسی، جامعه شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1134031>

